

Sygn. akt IV KK 394/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Roman Sądej

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy
w sprawie **B. R.**

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 6 marca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego
od wyroku Sądu Rejonowego w .z dnia 8 sierpnia 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej oskarżył B. R. o to, że: w dniu 28 maja 2013 roku około godziny 17:25 w miejscowości L., nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki Hyundai, nie zachował należytej ostrożności i nie zastosował się

do znaku pionowego „C2” nakaz jazdy w prawo oraz znaku „P4” linia podwójna ciągła, wjechał z drogi gminnej nieposiadającej pierwszeństwa przejazdu na drogę K2, na pas ruchu pojazdów jadących w stronę R., gdzie zatrzymał nieoświetlony samochód, w wyniku czego doszło do zderzenia z prawidłowo jadącym pojazdem VW, następstwem czego pasażer tego pojazdu I. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu wielomiejscowego, skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, podejrzenie złamania kości promieniowej głowy, skręcenia prawego barku i łokcia, skutkujących naruszeniem czynności narządów jego ciała na okres powyżej siedmiu dni (w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.), to jest o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2013 roku, Sąd Rejonowy, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k., warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonemu B. R., o zarzucany mu czyn, na okres próby 2 lat, na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec niego świadczenie pieniężne w kwocie 1500 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a także orzekł o kosztach: sądowych i nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu.

Wyrok ten nie został przez nikogo zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 16 sierpnia 2013 roku, bez przeprowadzenia jego kontroli odwoławczej.

Kasację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonego wniósł, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Prokurator Generalny, który skarżąc w całości to orzeczenie zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego tj. art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec B. R., pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, w sytuacji gdy oskarżony został uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w R. sygn. akt XK .../13, za czyn z art. 178a §1 k.k., który uprawomocnił się w dniu 21 czerwca 2013 roku i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna i to w stopniu oczywistym. Zaskarżony nią wyrok wydano z rażącą obrazą wskazanego w zarzucie przepisu prawa karnego

materialnego. Uchybienie to, z racji swojego charakteru, miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Wobec jednoznacznej treści tegoż przepisu art. 66 § 1 k.k., nie ulega wątpliwości, że jedną z koniecznych przesłanek warunkowego umorzenia postępowania jest niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne. Warunek ten ma charakter bezwzględny, toteż jest niezależny od stanu wiedzy sądu rozpoznającego sprawę (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 8 kwietnia 2009 r. IV KK 408/08, Lex nr. 495310; 1 lutego 2011 r., IV KK406/10, Lex nr. 725081). Rozstrzygające jest zatem samo obiektywne ustalenie, czy w czasie orzekania w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania sprawca był, czy też nie był, karany za umyślne przestępstwo. Potwierdzenie takiej karalności zawsze implikuje niemożność warunkowego umorzenia postępowania wobec sprawcy, którego ta karalność dotyczy. Nawet zatem w sytuacjach, gdy sąd nie miał obiektywnej możliwości, czy tylko znaczną trudność, negatywnego zweryfikowania twierdzeń sprawcy o jego niekaralności za umyślne przestępstwo, nie jest możliwe odstąpienie od obowiązku respektowania tego wymogu.

Tymczasem w rozpoznawanej sprawie bezsporne jest to, że B. R. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 czerwca 2013 roku w sprawie X K .../13 został uznany winnym dokonania umyślnego występku z art. 178a § 1 k.k., za który to czyn wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 21 czerwca 2013 r., a więc przed wydaniem zaskarżonego wyroku. Chronologia tych zdarzeń procesowych oraz przyznany przez oskarżonego w toku przesłuchania w dniu 22 marca 2013 r. fakt, wszczęcia przeciwko niemu innego postępowania karnego o popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k., i jego wówczas trwanie, pozwalają uznać, że Sąd Rejonowy w R., wydając zaskarżony wyrok, miał nawet rzeczywistą możliwość potwierdzenia uprzedniej karalności oskarżonego, jednakże takich sprawdzających działań w ogóle zaniechał. Uchybienie tej powinności należy uznać za rażące, skoro dopiero ustalenie uprzedniej niekaralności oskarżonego za umyślne przestępstwo, warunkowało w ogóle możliwość warunkowego umorzenia

toczącego się przeciwko niemu, w związku z zarzucanym mu czynem, postępowania karnego.

Zatem wydając tego rodzaju rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy dopuścił się niewątpliwie rażącego i mającego istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenia przepisu art. 66 §1 k.k., bowiem zastosował przewidzianą w nim instytucję, mimo braku spełnienia podstawowego warunku dopuszczalności rozstrzygnięcia w tym trybie.

Podnosząca zarzut obrazy tego przepisu kasacja Prokuratora Generalnego jest zatem w sposób oczywisty zasadna. Konsekwencją takiej jej oceny była konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

Powtórnie rozstrzygając, odnośnie postawionego oskarżonemu zarzutu, Sąd ten uwzględni powyższe uwagi i spostrzeżenia, unikając tym samym popełnienia uchybień, które doprowadziły do uchylecia zaskarżonego wyroku.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak wyżej.